

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 για τη θέσπιση ειδικών μέτρων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα προς όφελος των μικρών νησιών του Αιγαίου Πελάγους

(2002/C 75 E/06)

COM(2001) 638 τελικό — 2001/0260(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 7 Νοεμβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως τα άρθρα 36 και 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 του Συμβουλίου της 19ης Ιουλίου 1993⁽¹⁾, προβλέπει ότι η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ετήσια έκθεση επί της εφαρμογής των μέτρων και, στο τέλος του τρίτου έτους εφαρμογής του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού, μία γενική έκθεση επί της οικονομικής καταστάσεως των μικρών νησιών από την οποία θα προκύπτει η επίπτωση των δράσεων που υλοποιήθηκαν. Οι εκθέσεις αυτές συνοδεύονται, σε όλες τις περιπτώσεις ή όπου διαπιστώνεται ότι είναι ανάγκη, από τις δέουσες προτάσεις προσαρμογής των μέτρων που προβλέπονται από τον εν λόγω κανονισμό.
- (2) Από την ανάλυση της εφαρμογής των μέτρων αυτών συμπεραίνουμε την ανάγκη των καταλλήλων προσαρμογών, δεδομένων των αποτελεσμάτων και της πείρας που αποκτήθηκε καθώς και της εξέλιξης του πλαισίου στο οποίο εφαρμόστηκαν τα μέτρα αυτά. Πρέπει συνεπώς να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93.
- (3) Ειδικότερα, διαπιστώνεται ότι το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού δεν προσαρμόζεται για τους τομείς των γαλακτοκομικών προϊόντων (γιαούρτι) και της ζάχαρης, κυρίως αφορά την πραγματική επίπτωση του πλεονεκτήματος των ενισχύσεων σε επίπεδο τελικού καταναλωτού, ενώ για τον τομέα των οπωροκηπευτικών το καθεστώς αυτό έληξε στο τέλος του 1997. Τα προϊόντα αυτά θα αποσυρθούν συνεπώς από το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού. Πρέπει επιπλέον να επαναθεωρήσουμε τις ομάδες των νησιών συναρτήσει της αποστάσεως τους από τα λιμάνια της ηπειρωτικής Ελλάδας από τα οποία συνήθως εφοδιάζονται και να ληφθεί υπόψη ο εφοδιασμός των νησιών τελικού προορισμού των εμπορευμάτων που έχουν αφετηρία τα νησιά διαμετακόμισης ή φόρτωσης.
- (4) Από τα οικονομικά πλεονεκτήματα του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού δεν πρέπει να προκύψουν εκτροπές του εμπορίου για τα εν λόγω προϊόντα. Πρέπει συνεπώς να απαγορευθεί η

επαναποστολή ή η επανεξαγωγή των προϊόντων αυτών από τα εν λόγω νησιά. Σε περίπτωση μεταποίησης, η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται στις παραδοσιακές εξαγωγές και αποστολές.

- (5) Τα μέτρα στήριξης των τοπικών παραγωγών που καθιερώθηκαν από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 για την ιδιωτική αποθεματοποίηση ορισμένων τυριών τοπικής παραγωγής, τα προγράμματα πρωτοβουλίας για την ανάπτυξη των παραγωγών οπωροκηπευτικών και ανθέων και η παλαίωση της τοπικής παραγωγής οίνων λικέρ απεδείχθη ότι δεν προσαρμόζονται στην κατάσταση των τομέων αυτών στα νησιά του Αιγαίου Πελάγους λόγω ειδικότερα της βραχείας περιόδου αποθεματοποίησης όσον αφορά τα τυριά και τους οίνους λικέρ και συνεπώς της ελάχιστης επίπτωσης της ενίσχυσης, καθώς και λόγω της πολυπλοκότητας των διαδικασιών και της διάρθρωσης των ενισχύσεων υπέρ των οπωροκηπευτικών και των ανθέων. Πρέπει συνεπώς να μη συνεχισθούν οι ενισχύσεις αυτές.
- (6) Προκειμένου να συνεχίσουμε να στηρίζουμε τη διατήρηση των δραστηριοτήτων της παραδοσιακής βοοτροφίας στα νησιά αυτά, αφενός μεν πρέπει να διασφαλισθεί η σταθερότητα της ειδικής προμολόγησης για ένα καθορισμένο αριθμό αρσενικών βοοειδών που επωφελούνται επίσης του συμπληρώματος στην ειδική προμολόγηση και η συνέχιση της χορήγησης του συμπληρώματος στην προμολόγηση για τη διατήρηση του ζωικού κεφαλαίου των θηλαζουσών αγελάδων και αφετέρου, θα πρέπει να αναφερθούμε στο νέο νομοθετικό πλαίσιο όσον αφορά την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα αυτό από το 1999.
- (7) Όσον αφορά τη συνέχιση της χορήγησης ενισχύσεων για την καλλιέργεια αμπέλων για την παραγωγή v.q.p.r.d. στις παραδοσιακές ζώνες, πρέπει να ενημερωθούν οι κανονιστικές αναφορές όσον αφορά την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα αυτόν από το 1999.
- (8) Για να συνεχίσουμε τη χορήγηση των ενισχύσεων στην παραδοσιακή μελισσοκομία και να συμβάλουμε στη συνεχή βελτίωση της ποιότητας της, πρέπει να ενθαρρύνουμε τις δραστηριότητες των αναγνωρισμένων ενώσεων μελισσοκόμων, καθώς και να ενημερώσουμε τον αριθμό των επιλεξιμών κυψελών στις ενισχύσεις αυτές.
- (9) Δεδομένου ότι τα αναγκαία μέτρα εφαρμογής του παρόντος κανονισμού είναι μέτρα διαχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 2 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽²⁾, πρέπει τα μέτρα αυτά να θεσπισθούν με τη διαδικασία διαχείρισης που προβλέπεται στο άρθρο 4 της εν λόγω απόφασης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 184 της 27.7.1993, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 (ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80).

⁽²⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

(10) Το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 που προβλέπει μέτρα παρέκκλισης στον τομέα των διαρθρώσεων, έχει καταργηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1999 για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών⁽¹⁾. Οι διαρθρώσεις των γεωργικών εκμεταλλεύσεων και ορισμένων επιχειρήσεων μεταποίησης και εμπορίας, που βρίσκονται στα νησιά του Ιονίου Πελάγους, είναι ιδιαίτερα ανεπαρκείς και αντιμετωπίζουν ειδικές δυσχέρειες. Πρέπει συνεπώς να μπορούμε να παρεκκλίνουμε, για ορισμένους τύπους επενδύσεων, από τις διατάξεις που περιορίζουν τη χορήγηση ορισμένων ενισχύσεων διαρθρωτικού χαρακτήρα που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 τροποποιείται ως εξής:

1. Τα άρθρα 2 και 3 αντικαθίστανται από το εξής κείμενο:

«Άρθρο 2

Καθιερώνεται ειδικό καθεστώς εφοδιασμού για τα γεωργικά προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα, τα οποία είναι βασικά στα μικρά νησιά για την ανθρώπινη κατανάλωση και ως εισροές στη γεωργική παραγωγή.

Ένα ισοζύγιο προβλέψεων καθορίζει ποσοτικά τις ετήσιες ανάγκες εφοδιασμού που αφορούν τα προϊόντα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 3

1. Στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού, χορηγούνται ενισχύσεις για τον εφοδιασμό, των μικρών νησιών, με τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 2.

Το ύψος της ενίσχυσης καθορίζεται για ομάδα νησιών λαμβάνοντας υπόψη το πρόσθετο κόστος εμπορίας των προϊόντων προς τα νησιά, που υπολογίζεται από τα λιμάνια της ηπειρωτικής Ελλάδας από τα οποία πραγματοποιείται ο συνηθής εφοδιασμός, καθώς και από τα λιμάνια των νησιών διαμετακόμισης ή φόρτωσης των προϊόντων προς τα νησιά του τελικού προορισμού.

Η ενίσχυση χρηματοδοτείται κατά 90 % από την Επιτροπή και κατά 10 % από το κράτος μέλος.

2. Το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού εφαρμόζεται λαμβάνοντας υπόψη ιδίως:

α) τις ειδικές ανάγκες των μικρών νησιών και τις απαιτούμενες ακριβείς απαιτήσεις ποιότητας,

β) τα παραδοσιακά ρεύματα συναλλαγών με τα λιμάνια της ηπειρωτικής Ελλάδος και με τα άλλα νησιά,

γ) την οικονομική πτυχή των προβλεπομένων ενισχύσεων,

δ) ενδεχομένως, την ανάγκη να μη παρεμποδισθούν οι δυνατότητες ανάπτυξης των τοπικών παραγωγών.

3. Το ευεργέτημα του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού εξαρτάται από την πραγματική επέκταση του χορηγούμενου πλεονεκτήματος μέχρι τον τελικό χρήστη.

4. Τα προϊόντα που επωφελούνται του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού δεν μπορούν να επανεξαχθούν σε τρίτες χώρες ούτε να αποστέλλονται εκ νέου σε άλλες χώρες της Κοινότητας.

5. Στην περίπτωση μεταποίησης στα μικρά νησιά των προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η απαγόρευση που αναφέρεται στην παράγραφο 5 δεν εφαρμόζεται στις παραδοσιακές εξαγωγές ή στις παραδοσιακές αποστολές προς την υπόλοιπη Κοινότητα των προϊόντων που προέρχονται από τη μεταποίηση αυτή. Στην περίπτωση παραδοσιακών εξαγωγών, δεν χορηγείται καμία επιστροφή.»

2. Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 3 α:

«Άρθρο 3 α

1. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος τίτλου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 α, παράγραφος 2. Περιλαμβάνονται κυρίως:

α) Η ομαδοποίηση των μικρών νησιών συναρτήσει της αποστάσεως τους από τα λιμάνια της ηπειρωτικής Ελλάδας από τα οποία πραγματοποιείται ο συνηθής εφοδιασμός, καθώς και από τα λιμάνια των νησιών διαμετακόμισης ή φόρτωσης των προϊόντων, από τα οποία εφοδιάζονται συνήθως τα νησιά τελικού προορισμού.

β) Ο καθορισμός των ποσών των ενισχύσεων του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού.

γ) Οι ίδιες διατάξεις που θα διασφαλίσουν τον αποτελεσματικό έλεγχο και την πραγματική επέκταση του χορηγούμενου πλεονεκτήματος μέχρι τον τελικό χρήστη.

δ) Εφόσον παρουσιαστεί ανάγκη, την καθιέρωση συστήματος πιστοποιητικών παράδοσης.

2. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 13 α, παράγραφος 2, συντάσσει τα ισοζύγια εφοδιασμού· με την ίδια διαδικασία δύναται, να αναθεωρήσει τα εν λόγω ισοζύγια καθώς και τον κατάλογο των προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα συναρτήσει της εξέλιξης των αναγκών στα μικρά νησιά.»

3. Το άρθρο 4 διαγράφεται.

4. Το άρθρο 6 αντικαθίσταται από το εξής:

«Άρθρο 6

1. Για τη στήριξη των δραστηριοτήτων εκτροφής στον τομέα του βοείου κρέατος, χορηγούνται οι ενισχύσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

⁽¹⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.

2. Χορηγείται στους παραγωγούς βοείου κρέατος ενίσχυση για την πάχυνση αρσενικών βοοειδών, η οποία συνίσταται σε ένα συμπληρωματικό ποσό 48,3 ευρώ ανά κεφαλή επί της ειδικής πριμοδότησης που προβλέπεται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 του Συμβουλίου (1).

Το συμπλήρωμα αυτό μπορεί να χορηγηθεί για ζώο ελάχιστου βάρους το οποίο θα καθορισθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 α, παράγραφος 2, και εντός ανωτάτου ορίου 12 000 αρσενικών βοοειδών ετησίως εντός του περιφερειακού ανωτάτου ορίου που αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 4, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999. Στο όριο αυτό, δεν εφαρμόζεται η αναλογική μείωση που αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού.

3. Καταβάλλεται ετησίως στους παραγωγούς βοείου κρέατος συμπληρωματικό ποσό επί της πριμοδότησης για τη διατήρηση αγέλης θηλαζουσών αγελάδων η οποία προβλέπεται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999· αυτό το συμπληρωματικό ποσό ανέρχεται σε 48,3 ευρώ ανά θηλάζουσα αγελάδα που κατέχει ο παραγωγός την ημέρα υποβολής της αίτησης.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής των παραγράφων 1, 2 και 3 θεσπίζονται με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 13 α, παράγραφος 2. Μπορούν επίσης να προβλέψουν και αναθεώρηση του ανωτάτου ορίου που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

(1) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 21.»

5. Το άρθρο 7 διαγράφεται.

6. Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το εξής:

«Άρθρο 8

1. Χορηγείται ενίσχυση ανά εκτάριο για την καλλιέργεια πατάτας για κατανάλωση που υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ 0701 90 50 και 0701 90 90, καθώς και για την παραγωγή πατάτας προς σπορά που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 0701 10 00, για ανωτάτη καλλιεργουμένη και συγκομιζόμενη έκταση 3 200 εκταρίων ετησίως.

Το ανώτατο ποσό της ενίσχυσης ορίζεται σε 603 ευρώ ανά εκτάριο.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 α, παράγραφος 2.»

7. Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το εξής:

«Άρθρο 9

1. Χορηγείται ενίσχυση ανά εκτάριο για τη διατήρηση της καλλιέργειας αμπέλων για την παραγωγή οίνων “v.q.p.r.d.” στις ζώνες παραδοσιακής παραγωγής.

Της ενίσχυσης επωφελούνται οι εκτάσεις:

α) που είναι φυτευμένες με ποικιλίες αμπέλου που περιλαμβάνονται στην ταξινόμηση των ποικιλιών, που έχει συνταχθεί από τα κράτη μέλη, οι οποίες είναι κατάλληλες για την παραγωγή καθενός από τους “v.q.p.r.d.” του εδάφους

τους, που αναφέρονται στο άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου (1), και

β) των οποίων οι αποδόσεις ανά εκτάριο είναι κατώτερες από ένα ανώτατο όριο που έχει καθορισθεί από το κράτος μέλος, εκφρασμένο σε ποσότητα σταφυλιών, γλευκών σταφυλιών ή οίνου, σύμφωνα με τους όρους του σημείου I “Απόδοση ανά εκτάριο” του παραρτήματος VI του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999.

2. Το ποσό της ενίσχυσης ανέρχεται σε 476 ευρώ ανά εκτάριο ετησίως. Η ενίσχυση χορηγείται αποκλειστικά στις ομάδες και στις οργανώσεις παραγωγών που αναλαμβάνουν δράση ποιοτικής βελτίωσης των οίνων που παράγονται σύμφωνα με πρόγραμμα εγκεκριμένο από τις αρμόδιες αρχές. Το πρόγραμμα αυτό περιλαμβάνει κυρίως τα μέσα για τη βελτίωση των συνθηκών οινοποίησης, αποθεματοποίησης και διανομής.

3. Στα μικρά νησιά δεν εφαρμόζεται ο τίτλος II, κεφάλαιο II, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται, εφόσον παραστεί ανάγκη, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 α, παράγραφος 2.

(1) ΕΕ L 179 της 14.7.1999, σ. 1.»

8. Το άρθρο 10 διαγράφεται.

9. Το άρθρο 11 αντικαθίσταται από το εξής:

«Άρθρο 11

1. Χορηγείται ενίσχυση ανά εκτάριο για τη διατήρηση των ελαιώνων στις παραδοσιακές ζώνες καλλιέργειας της ελιάς, υπό την προϋπόθεση ότι οι ελαιώνες συντηρούνται και διατηρούνται κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζονται καλές συνθήκες παραγωγής.

Το ποσό της ενίσχυσης ανέρχεται σε 145 ευρώ ανά εκτάριο ετησίως.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 α, παράγραφος 2. Καθορίζουν ιδίως τις προϋποθέσεις εφαρμογής του καθεστώτος ενίσχυσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, καθώς και τις ικανοποιητικές συνθήκες συντήρησης των ελαιώνων και τις διατάξεις ελέγχου.»

10. Το άρθρο 12 αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:

«Άρθρο 12

1. Χορηγείται ενίσχυση στα μικρά νησιά για την παραγωγή μελιού ειδικής ποιότητας που περιέχει μεγάλη ποσότητα μελιού θυμαριού.

Η ενίσχυση καταβάλλεται σε συνάρτηση με τον αριθμό των καταγεγραμμένων κυψελών που βρίσκονται σε παραγωγή, στις ενώσεις μελισσοκόμων που είναι αναγνωρισμένες από τις αρμόδιες αρχές, οι οποίες αναλαμβάνουν να υλοποιήσουν ετήσια προγράμματα πρωτοβουλιών με σκοπό τη βελτίωση των συνθηκών εμπορίας και την προώθηση του μελιού ποιότητας.

Το ποσό της ενίσχυσης καθορίζεται σε 12 ευρώ ανά κυψέλη ετησίως.

2. Η ενίσχυση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 χορηγείται εντός ανωτάτου ορίου 75 000 κυψελών ετησίως.
3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 α, παράγραφος 2.»
11. Το άρθρο 13 αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:
- «Άρθρο 13
1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999, η συνολική αξία της ενίσχυσης, εκφρασμένης επί τοις % του όγκου των επιλεξιμών επενδύσεων, μπορεί να προσαυξηθεί κατ' ανώτατο όριο κατά 15 ποσοστιαίες μονάδες για τις επενδύσεις που αποσκοπούν κυρίως στο να ενθαρρύνουν τη διαφοροποίηση, την αναδιάρθρωση ή τον προσανατολισμό προς μια αειφόρο γεωργία των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που βρίσκονται στα μικρά νησιά του Αιγαίου Πελάγους.
2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 28, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999, η συνολική αξία της ενίσχυσης, εκφρασμένης επί τοις % του όγκου των επιλεξιμών επενδύσεων, καθορίζεται σε 65 % κατ' ανώτατο όριο για τις επενδύσεις στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων που προέρχονται κυρίως από την τοπική παραγωγή και προέρχονται από τους τομείς που θα καθορισθούν στο πλαίσιο του συμπληρώματος προγραμματισμού που προβλέπεται στο άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου ⁽¹⁾.
3. Τα μέτρα που προβλέπονται δυνάμει του παρόντος άρθρου περιγράφονται στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, τα οποία καλύπτουν τα μικρά νησιά.
- _____
- ⁽¹⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.»
12. Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 13 α:
- «Άρθρο 13 α
1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή διαχείρισης σιτηρών, η οποία έχει θεσπισθεί από το άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, ή από τις επιτροπές διαχείρισης που έχουν συσταθεί από τους κανονισμούς που αφορούν κοινές οργανώσεις αγοράς για τα σχετικά προϊόντα.
- Για τα γεωργικά προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 827/68 του Συμβουλίου ⁽²⁾, καθώς και για τα προϊόντα που δεν εμπίπτουν σε καμία κοινή οργάνωση αγοράς, η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή διαχείρισης του λυκίσκου που έχει συσταθεί από το άρθρο 20 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1696/71 του Συμβουλίου ⁽³⁾.
2. Στην περίπτωση κατά την οποία γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται η διαδικασία διαχείρισης που προβλέπεται στο άρθρο 4 της απόφασης 1999/468/ΕΚ τηρώντας τις διατάξεις του άρθρου 7 αυτής.
- _____
3. Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, της απόφασης 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε ένα μήνα.
- _____
- ⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.
⁽²⁾ ΕΕ L 151 της 30.6.1968, σ. 16.
⁽³⁾ ΕΕ L 175 της 4.8.1971, σ. 1.»
13. Το άρθρο 14 αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:
- «Άρθρο 14
- Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, με εξαίρεση το άρθρο 13, συνιστούν παρεμβάσεις που προορίζονται για τη ρύθμιση των γεωργικών αγορών κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 ⁽¹⁾.
- _____
- ⁽¹⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 103.»
14. Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 14 α:
- «Άρθρο 14 α
- Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν την τήρηση του παρόντος κανονισμού κυρίως όσον αφορά τα μέτρα ελέγχου και τις διοικητικές κυρώσεις και πληροφορούν σχετικά την Επιτροπή.
- Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 α, παράγραφος 2.»
15. Το άρθρο 15 αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:
- «Άρθρο 15
1. Η Ελλάδα υποβάλει στην Επιτροπή ετήσια έκθεση επί της εφαρμογής των μέτρων που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό.
2. Στο τέλος κάθε πενταετούς περιόδου εφαρμογής των μέτρων που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό, η Επιτροπή υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο γενική έκθεση από την οποία εμφανίζεται η επίπτωση των δράσεων που υλοποιήθηκαν σε εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, καθώς και, σε όλες τις περιπτώσεις όπου αυτό θεωρείται αναγκαίο, τις προτεινόμενες προσαρμογές των μέτρων.
- Η πρώτη έκθεση πρέπει να υποβληθεί πριν από το τέλος του έτους 2005.»
16. Το παράρτημα αντικαθίσταται από το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.
- Άρθρο 2
- Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.
- Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΥ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΤΙΤΛΟ Ι ΓΙΑ ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΝΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ

Περιγραφή των εμπορευμάτων	Κωδικός ΣΟ
Στάλευρα	1101 και 1102
Ζωοτροφές	
— Σιτηρά:	
Σιτάρι	1001
Σίκαλη	1002
Κριθάρι	1003
Βρώμη	1004
— Αραβόσιτος	1005
— Μηδική και χορτονομές	1214
— Υπολείμματα και απόβλητα βιομηχανιών τροφίμων	2302 έως 2308
— Παρασκευάσματα των τύπων που χρησιμοποιούνται για τη διατροφή των ζώων	2309 90»